

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 505/2016
10.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Б., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ј.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 16/2015 од 25.11.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 15/16 од 01.03.2016. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 16/2015 од 25.11.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 15/16 од 01.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 16/2015 од 25.11.2015. године, окривљени М.Б. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време од лишења слободe од 28.12.2013. од 08.00 часова до 29.12.2013. године до 21.10 часова. На основу члана 246. став 7. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања опојне дроге, као у изреци пресуде, док је на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 15/16 од 01.03.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног М.Б. и потврђена пресуда Вишег суда у Панчеву К 16/2015 од 25.11.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног М.Б., адвокат Ј.Ћ., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 16. став 1. и члана 84. ЗКП, све у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП уз образложење да се пресуда заснива на доказима који су прибављени на незаконит начин, с`обзиром да претрес стана у коме станује окривљени, није започет дању, већ ноћу, мада није било законских разлога да се настави ноћу, а с`обзиром да није постојало одобрење судије за претходни поступак да се претрес врши ноћу то су сви докази почев од записника о претресању стана и потврде о привремено одузетим предметима и сви остали докази прибављени на наведени начин незаконити и морали су бити издвојени из списка у смислу члана 16. став 1. и члана 84. ЗКП. Одбрана налази да судија за претходни поступак Вишег суда у Панчеву доношењем наредбе Кп пр 77/13 од 27.12.2013. године, којом је одредио претрес стана и других просторија М.Б. који се налазе у Д., улица ..., није дао посебно овлашћење ПУ Панчево да претрес може обавити ноћу с`обзиром да је у наредби наведено да ће се претресање обавити у складу са одредбама члана 156. и 157. ЗКП. Наведени претрес стана учињен кршењем основних уставних и законских права окривљеног с`обзиром да је исто извршеног злоупотребом наредбе судије за претходни поступак којом је одобрено претресање у временском периоду од 06 до 22 часа.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву којима се правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењују као неосноване. Правноснажне пресуде се заснивају на доказима које је првостепени суд извео на главном претресу, у поступку спроведеном у свему по одредбама ЗКП. Како су идентични наводи, из захтева, истицани и у жалби одбране изјављена на првостепену пресуду, а разлоге другостепеног суда дате на страни 3 другостепене пресуде, овај суд оцењује као аргументоване, јасне и довољне, те на њих и упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.